

Sygn. akt V CSK 236/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku M. B.

przy uczestnictwie B. K., R. K. i J. P.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania B. K. i R. K. od

postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 23 września 2014 r., sygn. akt II Ca 525/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) oddala wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnicy postępowania B. i R. K. uzasadnili wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytania: czy sąd jest uprawniony do zastąpienia potwierdzenia biegłego o aktualności wyceny nieruchomości po upływie ustawowego terminu jej wykorzystania w sprawie oświadczeniem uczestnika postępowania lub jego pełnomocnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazana przez uczestników we wniosku kwestia nie może być uznana za zagadnienie tego rodzaju. Nie miała ona w sprawie znaczenia ze względu na wyrażenie przez pełnomocnika uczestników zgody na ustalenie wartości działki na podstawie wyceny dokonanej przez biegłego T. G.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.